

Секція 2. Оплата праці в умовах становлення нової економіки: механізми регулювання, виклики та домінанти трансформацій

Теоретико-методологічні засади формування та нові вектори розвитку політики оплати праці в умовах становлення нової економіки

УДК 331.2

Костишина Т.А.,
д-р екон. наук, професор,
завідувач кафедри управління персоналом і економіки праці
ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ОПЛАТИ ПРАЦІ ТА ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Для успішної модернізації економіки і досягнення успіху в розвитку країни необхідно мати запас знань у сферах, які є двигуном зростання, з одного боку, і національних особливостей, з іншого. Що стосується вибору і очікування успіху, то "відповідь змінюється у залежності від того, чи веде реалізація наявних порівняльних переваг до переміщення економічних ресурсів у ті сфери діяльності, які сприяють довгостроковому зростанню (розширенню, різноманіттю продукції, покращенню якості виробів тощо), чи обертається відтоком ресурсів з цих сфер. Як правило, економічне зростання простежується там, де використання можливостей світових ринків співпадає з власною інвестиційною стратегією, яка мобілізує активність внутрішніх підприємців" [1, с. 66].

З переходом до ринку роль держави в інноваційному процесі принципово змінюється. Вона вже не може і не повинна виступати найважливішим джерелом нововведень, оскільки ця роль переходить до приватного бізнесу. Головне завдання держави в цій сфері – сприяти формуванню та ефективній дії ринкових механізмів. Ринковий механізм повинен виконувати два найважливіших завдання: підтримувати рівновагу в економіці та забезпечувати її розвиток, підвищення ефективності.

Інновації є однією з найважливіших основ для створення конкурентних переваг підприємства. Ці конкурентні переваги значною мірою визначаються ступенем новизни інновацій:

абсолютна новизна (аналоги нововведенню, що пропонується, відсутні, абсолютна новизна фіксується дуже рідко, разом з тим, явище абсолютної новизни не є унікальним);

відносна новизна (визначається відносно обраної ознаки чи групи

ознак. В свою чергу, відносна новизна може бути частковою (новими є окремі елементи) або умовною (нове сполучення відомих елементів));

інколи в аспекті цінової конкуренції використовується поняття – вартісна новизна (затрати на науково-дослідні роботи, освоєння та використання, віднесені до обсягу корисної праці нижчі, ніж у тієї, яка замінюється) і "доцільна" новизна (кращі виробничі або споживчі якості виробу) [2, с. 368].

Інноваційний тип економічного розвитку дедалі більше стає фундаментом, який визначає економічну міць країни та її перспективи на світовому ринку. Інноваційна модель розвитку як ключовий чинник забезпечення конкурентоспроможності національної економіки включає комплекс специфічних завдань:

знайти гідне місце в процесах глобалізації і регіональної інтеграції;

забезпечити випереджальний економічний і соціальний розвиток, прискорене економічне зростання, створення нових робочих місць, підвищення якості життя, подолати або суттєво зменшити розрив, який нині існує між Україною та основними партнерами в європейському регіоні;

забезпечити гуманітарний розвиток країни через надання кожному громадянину можливості повною мірою реалізувати свій потенціал на благо суспільства, встановлення прямого зв'язку між показниками економічного розвитку та рівнем добробуту громадян України.

Для забезпечення конкурентоспроможного результату навіть для найбільш ефективного інноваційного задуму необхідна організація управління процесом створення інноваційного продукту, яка потребує певних виробничих і фінансових зусиль з боку менеджменту фірми, на нашу думку, на п'яти основних стадіях – підсистемах роботи над інноваційним продуктом:

1. Розробка та впровадження конкурентоспроможної системи оплати праці.

2. Створення ефективного мотиваційного механізму до творчості, раціоналізаторства, виробничої ініціативи.

3. Проектування продукту та технології його виробництва.

4. Організація і забезпечення процесу на підприємстві.

5. Маркетинг продаж і контактів зі споживачами, розробка конкурентної стратегії передбачення потенційних ризиків.

Отже, для ефективної реалізації інноваційної моделі розвитку та її стратегічних завдань основою має бути формування умов для інноваційного людського розвитку, провідна роль в якому відводиться оплаті праці.

Література

1. Управління людськими ресурсами : філософські засади : [навч. посібн.] / під ред. д. ф. н., проф. В.Г. Воронкової. – К. : ВД "Професіонал", 2006. – 576 с.

2. Качалина Л. Н. Конкурентоспособный менеджмент / Л.Н. Качалина. – М. : Изд-во Эксмо, 2006. – 464 с.